

ΤΑ ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

ΤΑ ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

1. Αλεξανδρίδης Κάρολος
2. Ανδρεάδης Θεόδωρος
3. Βασδραβέλης Γεώργιος
4. Δημητριάδης Τηλέμαχος
5. Ζώρας Δημήτριος
6. Κογιαλής Παντελής
7. Κολιούσκας Εμμανουήλ
8. Μειϊάρης Μενέλαος
9. Νινιός Ιωάννης
10. Νομικός Βασίλειος
11. Σακελλαρίδης Θεμιστοκλής

1. ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Ο Κάρολος Αλεξανδρίδης γεννήθηκε το 1885 στις Σέρρες και σπούδασε στις Ιατρικές Σχολές της Λειψίας και του Μονάχου. Το 1911 αναγορεύτηκε Διδάκτορας του Πανεπιστημίου του Μονάχου και ακολούθως μετέβη προς μετεκπαίδευση στο Αμβούργο.

Το 1912 εγκαταστάθηκε στις Σέρρες όπου εργάστηκε ως Παθολόγος - Φυματιολόγος και το 1916 μετοίκησε στη Θεσσαλονίκη όπου επί δεκαετίες προσέφερε αξιοζήλευτο ιατρικό, εκπαιδευτικό και κοινωνικό έργο.

Πρωταγωνίστησε στην ίδρυση της Ιατρικής Εταιρείας Θεσσαλονίκης και του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης και υπήρξε ο πρώτος Καθηγητής Παθολογίας και Κοσμήτορας της ιδρυθείσας το 1942 Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Διετέλεσε Πρόεδρος του Ροταριανού Ομίλου Θεσσαλονίκης, του Ελληνογερμανικού Συνδέσμου Θεσσαλονίκης, του «Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού - Παράρτημα Θεσσαλονίκης» και το 1965 αναγορεύτηκε αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών.

Ο Κ. Αλεξανδρίδης απεβίωσε το 1977 στη Θεσσαλονίκη και ετάφη σύμφωνα με επιθυμία του στην πατρώα γη των Σερρών.

Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης

2. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

Ιατρός με ειδίκευση στη Χειρουργική. Εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1924. Ίδρυσε μεγάλη ιδιωτική κλινική, η οποία, μεταξύ άλλων, παρείχε υγειονομικές υπηρεσίες στους υπαλλήλους των «Σιδηροδρόμων του Ελληνικού Κράτους - Σ.Ε.Κ.».

Θ. Ι. Δ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Πολυζωΐδης Στ. Προσωπική επικοινωνία.

3. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΗΣ

Ιατρός με ειδίκευση στην Παθολογία. Παρείχε περίθαλψη χωρίς ανταμοιβή σε απόρους Θεσσαλονικείς, τους οποίους επιπρόσθετα ενίσχυε οικονομικά για την αγορά φαρμάκων και τροφίμων. Απεβίωσε πάμπτωχος και η ιατρική κοινότητα της Θεσσαλονίκης, η οποία περιέβαλε με βαθύτατη εκτίμηση τον Βασδραβέλη, διενήργησε έρανο για να καλυφθούν τα έξοδα της κηδείας του.

Θ. Ι. Δ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Πολυζωΐδης Στ. Προσωπική επικοινωνία.

4. ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ο Τηλέμαχος Δημητριάδης γεννήθηκε στην Κορμίστα Σερρών το 1898. Ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στο Γυμνάσιο Σερρών και ακολούθως φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το 1922 μετέβη για ειδίκευση στην Παιδιατρική Πανεπιστημιακή Κλινική του Βερολίνου, η οποία τελούσε υπό τη διεύθυνση του Καθηγητή Α. Czerny. Παράλληλα εργάστηκε ως βοηθός στην Έδρα της Φυσιολογίας και Χημείας, εκπονώντας υπό την επίβλεψη του Καθηγητή Ρ. Rona διδακτορική διατριβή υπό τον τίτλο «Η αυτόλυσις του φυσιολογικού και του ατροφικού μυός».

Το 1927 επέστρεψε στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου εργάστηκε ως παιδίατρος. Το 1935 διορίσθηκε Διευθυντής του Παιδιατρικού Τμήματος του Κεντρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, όπου παρέμεινε μέχρι το 1940. Το 1943 προσελήφθη ως επιμελητής στη νεοϊδρυθείσα Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης και το 1947 αναγορεύτηκε υφηγητής με θέμα υφηγεσίας «Χρόνια ελονοσία και αλλεργία προς την ψυματίωση», αναλαμβάνοντας τη διδασκαλία του μαθήματος της Παιδιατρικής στους φοιτητές.

Κατά την περίοδο 1953-1968 υπηρέτησε ως επιστημονικός διευθυντής στο Δημοτικό Βρεφοκομείο Θεσσαλονίκης, συμβάλλοντας ουσιαστικά στη μείωση της νοσηρότητας και της θνησιμότητας των τροφίμων του.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της «Ιατρικής Εταιρείας Θεσσαλονίκης» και

Τηλέμαχος Δημητριάδης. Παιδίατρος, ιδρυτικό μέλος της Ι.Ε.Θ. (Δημοσιεύθηκε στο Λεύκωμα «Η Παιδιατρική στη Θεσσαλονίκη κατά τον 20ο αιώνα»

Εμμανουήλ Κολιούσκας. Παιδιά-
τρος, ιδρυτικό μέλος της Ι.Ε.Θ.
(Αρχείο Δ. Κολιούσκα)

της «Παιδιατρικής Εταιρείας Θεσσαλονίκης» και διετέλεσε μέλος του Συμβουλίου του «Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού». Απεβίωσε το 1974.

Θ. Ι. Δ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Χατζηαποστόλου Ε. Τηλέμαχος Δημητριάδης. Ελληνική Ιατρική 1974; 43: 99-100.
2. Πεντόγαλος Γ., Δαρδαβέσης Θ. Υφηγητές και Διδάκτορες της Ιατρικής Σχολής του Α.Π.Θ. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 1997.

5. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΩΡΑΣ

Στρατιωτικός ιατρός.

6. ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΟΓΙΑΛΗΣ

Ο Παντελής Κογιαλής γεννήθηκε στη Μικρά Ασία. Φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και εγκατασταθείς στη Θεσσαλονίκη προσελήφθη στην Υπηρεσία Δημόσιας Υγείας, όπου ανερχόμενος όλες τις διοικητικές βαθμίδες έγινε Νομιάτρος και Διευθυντής της Δημόσιας Υγείας της Γενικής Διοίκησης Θεσσαλονίκης. Απεβίωσε το 1931.

Θ. Ι. Δ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ανώνυμος. Παντελής Κογιαλής. Ελληνική Ιατρική 1931; 8: 1000.

7. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΛΙΟΥΣΚΑΣ

Ο Εμμανουήλ (Μανώλης) Κολιούσκας γεννήθηκε στην ελληνική Στρώμνιτσα (Τιβεριούπολη) της Μακεδονίας. Γρήγορα μετακόμισε με την οικογένειά του στη Θεσσαλονίκη.

Απεφοίτησε από το Α' Ελληνικό Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης το 1916 και στη συνέχεια σπούδασε Ιατρική στην Αθήνα, στο Εθνικό Πανεπιστήμιο από το οποίο έλαβε το πτυχίο του με «Άριστα» το

1922. Καθηγητές του υπήρξαν οι Σκλαβούνος, Σακελλαρίου, Νικολαΐδης, Δοντάς, Λούρος, Μέρμηγκας, Δελλαπόρτας και άλλοι. Υπηρέτησε στον ελληνικό στρατό ως ιατρός.

Από το 1925 μέχρι και το 1928 μετεκπαιδεύτηκε και ειδικεύτηκε στην Παιδιατρική στις Πανεπιστημιακές Παιδιατρικές Κλινικές των Παρισίων και της Βιέννης, ενώ αποφοίτησε και από την Παιδοκορμική Σχολή του Πανεπιστημίου των Παρισίων. Καθηγητές του υπήρξαν οι Nobecourt, Ombredanne, Apert, Marfan, Calmette, Pirquet, Lerebulla, Widal, Weill, Babinski και άλλοι.

Υπήρξε παιδίατρος του «Κεντρικού Νοσοκομείου Προσφύγων» Θεσσαλονίκης, των Βρεφικών Σταθμών του «Πατριωτικού Ιδρύματος Περιθάλψεως Θεσσαλονίκης» και του Βρεφοκομείου «Άγιος Στυλιανός». Διετέλεσε επίσης παιδίατρος του Ταμείου Αρτεργατών. Από τους πρωτοπόρους παιδιάτρους της Θεσσαλονίκης, βοήθησε στην εξύψωση του επιπέδου της παιδιατρικής στην πόλη μας και συνέβαλε μαζί με άλλους στην αναγνώρισή της ως χωριστής ιατρικής ειδικότητας. Διακόννησε την παιδιατρική στη Θεσσαλονίκη επί πενήντα και πλέον έτη μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1980, ενώ κατά τα έτη 1940-42 υπήρξε Διευθυντής της Παιδιατρικής Κλινικής του Νοσοκομείου του «Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού», του σημερινού «Θεαγενείου». Η κλινική αυτή μετεξελίχθηκε το 1945 στην Πανεπιστημιακή Παιδιατρική Κλινική. Κατά τις δεκαετίες του 1950 και 1960 υπήρξε μέλος της Εξεταστικής Επιτροπής Χορηγήσεως Ειδικότητας Παιδιατρικής Θεσσαλονίκης.

Από το 1932 έως το 1971 διετέλεσε Γενικός Γραμματέας του Τμήματος Θεσσαλονίκης του «Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού» και από το 1971 έως το 1980 Πρόεδρος του, αναπτύσσας κατά τη διάρκεια της πεντηκονταετίας πλουσιότατη εθνική και κοινωνική δράση.

Το 1949 νυμφεύθηκε την Ελισσάβετ (Βέττα) Π. Βλαγκοπούλου, από τη Θεσσαλονίκη, εθελόντρια, τότε, αδελφή του Ε.Ε.Σ. και απέκτησαν ένα γιο, το Δημήτρη. Για την προσφορά του παρασημοφορήθηκε έξι φορές από τον Ε.Ε.Σ. για τις υπηρεσίες του κατά τη διάρκεια του πολέμου 1940-41, ενώ το 1980 έλαβε την ανώτατη διάκριση, το Χρυσό Σταυρό μετά Χρυσής Δάφνης. Επίσης έτυχε πολλών τιμητικών διακρίσεων από φορείς και σωματεία της Θεσσαλονίκης (Ομιλος Ρόταρυ, Λάιονς κ.ά.).

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της «Ιατρικής Εταιρείας Θεσσαλονίκης» το 1928, καθώς και της «Ενώσεως Παιδιάτρων Θεσσαλονίκης» το 1951, η οποία μετεξελίχθηκε στην «Παιδιατρική Εταιρεία Βορείου Ελλάδος». Διετέλεσε, τέλος, μέλος της «Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών» και της «Ελληνικής Ανθρωπιστικής Εταιρείας».

Μενέλαος Μεϊμάρης. Ιατρός Παθολόγος, ιδρυτικό μέλος της Ι.Ε.Θ. (Αρχείο Α. Μεϊμάρη)

Ιωάννης Νινιός. Ιατρός Παθολόγος - Καρδιολόγος, Αρχίατρος, ιδρυτικό μέλος της Ι.Ε.Θ. (Αρχείο Θ.Ι. Δαρδαβέση)

Δημήτριος Ερ. Κολιούσκας

8. ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΜΕΪΜΑΡΗΣ

Ο Μενέλαος Μεϊμάρης γεννήθηκε το 1890 στην Κρανιά Τυρνάβου. Φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Μονάχου και ειδικεύθηκε στην παθολογία στην Κλινική του Μ. Γερουλάνου στην Αθήνα. Το 1924 εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου εργάστηκε ως ιατρός παθολόγος. Κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου υπηρέτησε ως στρατιωτικός ιατρός σε διάφορα νοσοκομεία.

Ο Μ. Μεϊμάρης απεβίωσε το 1974 στη Θεσσαλονίκη σε ηλικία 84 ετών.

Θ. Ι. Δ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Μεϊμάρη Α. Προσωπική επικοινωνία.
2. Πολυζωΐδης Στ. Προσωπική επικοινωνία.

9. ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΝΙΟΣ

Ο Ιωάννης Νινιός γεννήθηκε το 1891 στην Καλαμάτα. Ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στη γενέτειρά του και το 1907 εγγράφη στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, από το οποίο αποφοίτησε το 1917.

Κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών σπουδών του εργάστηκε ως υποβοηθός στο Παθολογικό Τμήμα του Πολιτικού Νοσοκομείου Αθηνών, το οποίο τελούσε υπό τη διεύθυνση του Καθηγητή Μακκά.

Μετά την αποφοίτησή του από την Ιατρική Σχολή κατετάγη κατόπιν διαγωνισμού στον στρατό με το βαθμό του ανθυπιάτρου και το 1923 τοποθετήθηκε Διευθυντής του Στρατιωτικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης.

Το 1925 μετέβη στο Παρίσι όπου επί ένα έτος ειδικεύτηκε στην Καρδιολογία, την οποία στη συνέχεια άσκησε επιστρέφοντας στη Θεσσαλονίκη.

Διακρίθηκε για τις επιστημονικές του μελέτες στον τομέα της καρδιολογίας, πολλές εκ των οποίων δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό «Ελληνική Ιατρική».

Θ. Ι. Δ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βασίλειος Νομικός. Ιατρός Χειρουργός, ιδρυτικό μέλος της Ι.Ε.Θ. (Δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Ελληνική Ιατρική)

1. Ανώνυμος. Ιωάννης Νινιός. Λεύκωμα των Επιστημόνων της Ελλάδος. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Σπύρου Σύρου 1930: 49.

10. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΟΜΙΚΟΣ

Ο Βασίλειος Νομικός γεννήθηκε το 1884 στο Ταϊγάνι της Ρωσίας από γονείς καταγόμενους από τη Σαντορίνη. Ολοκλήρωσε τις εγκύκλιες σπουδές του σε ρωσικά σχολεία και φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Wurzburg της Γερμανίας, της οποίας αναγορεύτηκε διδάκτορας το 1910. Ειδικεύτηκε στη χειρουργική σε νοσοκομεία του Wurzburg, του Μονάχου και του Βερολίνου και επανελθών στη Ρωσία άρχισε να ασκεί τη χειρουργική.

Με την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων ο Β. Νομικός κατήλθε στην Ελλάδα για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο μαχόμενο έθνος και υπηρέτησε αρχικά στο μέτωπο της Ηπείρου στο Νοσοκομείο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού και αργότερα στη Θεσσαλονίκη στο εκεί Νοσοκομείο του Ε.Ε.Σ. υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητού Μ. Γερουλάνου. Μετά το πέρας των Βαλκανικών πολέμων μετέβη στη Βόρεια Ήπειρο για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στον στρατό της Αυτονόμου Ηπείρου, και στη συνέχεια με αποστολή του Ε.Ε.Σ. στη Σερβία όπου παρέμεινε μέχρι το 1915 προσφέροντας τις υπηρεσίες του στο Κραγούγεβατς και στα Σκόπια.

Το 1915 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και διορίστηκε Επιμελητής της Χειρουργικής Κλινικής του Δημοτικού Νοσοκομείου, ενώ το 1916 ανέλαβε Διευθυντής του ευρισκόμενου στον Πειραιά Ρωσικού Νοσοκομείου.

Τη θέση αυτή εγκατέλειψε το 1917 προκειμένου να προσφέρει και πάλι τις υπηρεσίες του στον ελληνικό στρατό. Ήλθε στη Θεσσαλονίκη, ανέλαβε τη Διεύθυνση της Χειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου του Ε.Ε.Σ. και μέχρι το 1917 περιέθαλψε περισσότερους από 12.000 τραυματίες. Συμμετείχε επίσης επί μακρόν ως χειρουργός στη Μικρασιατική εκστρατεία, προσφέροντας τις υπηρεσίες του στην πρώτη γραμμή του μετώπου.

Το 1922 εγκαταστάθηκε οριστικά στη Θεσσαλονίκη, όπου ανέλαβε τη Διεύθυνση του Χειρουργικού Τμήματος του Γαλλικού Νοσοκομείου και αργότερα του Χειρουργικού Τμήματος του Δημοτικού Νοσοκομείου. Το 1924 ίδρυσε μεγάλη ιδιωτική κλινική, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε με την προαγωγή της ιατρικής έρευνας και την ενίσχυση των επιστημονικών δραστηριοτήτων στο χώρο της υγείας. Προς το σκοπό αυτό πρωτοστάτησε στην έκδοση του περιοδικού «Ελληνική Ιατρική» αναλαμβάνοντας ο ίδιος την ευθύνη της έκδοσης από τον Ιανουάριο του 1927 μέχρι το θάνατό του.

Πρωτοστάτησε επίσης στην ίδρυση της «Ιατρικής Εταιρείας Θεσσαλονίκης», ενώ δημοσίευσε σημαντικό αριθμό εργασιών του σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά.

Ο Β. Νομικός απεβίωσε το 1929 σε ηλικία 45 ετών ευρισκόμενος στο ζενίθ του δημιουργικού του έργου.

Θ. Ι. Δ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Σακελλαρίδης Θ. Βασίλειος Νομικός. Ελληνική Ιατρική 1949; 6: 663-667.
2. Σμπαρούνης. Τρίκορφος Ν. Λόγος για τη ζωή και το έργο του Βασιλείου Νομικού. Ελληνική Ιατρική 1930; 3: 311-320.

Θεμιστοκλής Σακελλαρίδης. Ιατρός Ακτινολόγος, Ιδρυτικό μέλος της Ι.Ε.Θ. (Αρχείο της Ι.Ε.Θ.)

11. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Ο Θεμιστοκλής Σακελλαρίδης γεννήθηκε στη Βέροια το 1879 και φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ειδικοεύτηκε στη Δερματολογία - Αφροδισιολογία, αλλά στη συνέχεια εστράφη προς τον κλάδο της Ακτινολογίας, στην οποία μετεκπαιδεύτηκε στη Γαλλία. Το 1913 ίδρυσε το πρώτο Ακτινολογικό Εργαστήριο της Θεσσαλονίκης και εργάστηκε ως Διευθυντής στο νεοϊδρυθέν Ακτινολογικό Τμήμα του Δημοτικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης.

Υπήρξε εκ των ιδρυτών του περιοδικού «Ελληνική Ιατρική», της «Ιατρικής Εταιρείας Θεσσαλονίκης», του «Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης» και πολλών φιλανθρωπικών σωματείων.

Ο Θ. Σακελλαρίδης απεβίωσε το 1938.

Θ. Ι. Δ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Μυστακίδης Α. Θεμιστοκλής Σακελλαρίδης. Ελληνική Ιατρική 1938; 1: 33-38.

